

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/281/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513203769
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2513203769.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Lucie Mizerovej, v spore žalobcu: E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Z. XXX, XXX XX C. Z., proti žalovanému: Trnavský samosprávny kraj, so sídlom Starohájska 10, 917 01 Trnava, IČO: 37 836 901, o zaplatenie 6.318 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 8C/592/2013-209 zo dňa 3. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolací súd žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

1. 1. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia § 100 ods. 1, § 101, § 123, § 124, § 128 ods. 1, § 151n ods. 1, § 151o ods. 1, § 151p ods. 1, § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 a 3, § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky.

1. 2. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcej sa v katastrálnom území C. Z., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXX ako parcela č. 347/2 - orná pôda, vo výmere 741 m², z ktorej parcely bola na základe Geometrického plánu číslo 084/2014 oddelená parcela číslo 347/3 - zastavaná plocha (cesta), vo výmere 483 m², katastrálne územie C. Z.. Novovytvorená parcela číslo 347/3 v katastrálnom území C. Z. nie je zapísaná v katastri nehnuteľností a naďalej je vedená v katastri nehnuteľností ako súčasť parcely číslo 347/2, na ktorej sa nachádza cesta III/5142. Vlastníkom parcely č. 347/2 je žalobca od roku 1995, kedy ju nadobudol od otca, pričom v tom čase už cesta na parcele existovala. Cesta dňom 01.01.2004 prešla na základe zákona č. 416/2001 Z. z. do vlastníctva samosprávneho kraja (žalovaného) z majetku štátu. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo forme náhrady za užívanie nehnuteľností v jeho výlučnom vlastníctve od žalovaného za obdobie od 15.03.2010 do 15.03.2013 z dôvodu, že žalovaný užíva nehnuteľnosti v jeho vlastníctve neoprávnene bez právneho titulu. Žalobca požadoval výšku bezdôvodného obohatenia vo výške peňažnej sumy obvykle vynakladanej v mieste a čase za užívanie podobných nehnuteľností vo forme nájmu vypočítaného vzhľadom na rozsah a spôsob užívania a hodnotu nehnuteľností s tým, že za parcelu bola výška nájmu 3 eur/m² v roku 2010, 2011, 2012, 2013. Súd prvej inštancie uviedol, že s účinnosťou od 01.07.2009 v súlade so zákonom č. 66/2009 Z.

z. v prospech vlastníka cesty, t. j. žalovaného vzniklo zákonné vecné bremeno vo verejnom záujme na pozemku patriacom žalobcovi pod stavbou.

1. 3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vo všeobecnosti povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia nastupuje, ak k vráteniu neoprávnene získaných majetkových hodnôt nemôže dôjsť v rámci konkrétneho právneho vzťahu medzi stranami podľa príslušných ustanovení, ktoré sa na daný právny pomer vzťahujú a ak neprichádza do úvahy ani zodpovednosť za škodu. Ďalej dôvodil tým, že záväzok z bezdôvodného obohatenia vzniká zásadne len v prípade, ak medzi stranami neexistuje iný právny vzťah, v ktorého rámci právna norma ukladá povinnosť, smerujúcu v podstate rovnakému cieľu. O bezdôvodné obohatenie nejde, ak je povinnosť plniť daná na základe iného ustanovenia zákona, alebo je založená zmluvne. Pri takejto konštrukcii úpravy vzťahov medzi stranami sporu je potrebné uzavrieť, že nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena a jeho uplatňovanie ako jednorazovej náhrady má prednosť pred vydaním bezdôvodného obohatenia, ktoré má charakter opakujúceho sa plnenia (podobne ako nájomné). Súd prvej inštancie uviedol, že z citovaného § 4 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z. z. nevyplýva, či ide o právo, resp. povinnosť (striepiť výkon práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu) na dobu určitú alebo neurčitú. Z uvedeného ustanovenia vyplýva len možnosť časového obmedzenia trvania vecného bremena, t. j. len do doby realizácie pozemkových úprav, pričom v prejednávanej veci aj keď žalovaný nepožiadaval o pozemkové úpravy, nie je vylúčené, že v budúcnosti sa uskutočnia. Ak si potom žalobca uplatnil právo na zaplatenie náhrady na zriadené vecné bremeno, zásadne išlo o jednorazovú odplatu, čo vyplýva z charakteru uplatneného nároku. Nešlo o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré by mohlo ísť v prípade, ak by žalovaný užíval pozemok žalobcu bez právneho dôvodu (§ 451 Občianskeho zákonníka). V prípade vydania bezdôvodného obohatenia (alebo nájmu na základe zmluvy) je možné uvažovať o opakujúcom sa plnení na strane osoby, ktorá pravidelne a neobmedzene užíva cudziu vec bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný neužíval pozemok žalobcu bez právneho dôvodu, pretože na pozemku žalobcu vzniklo zo zákona ku dňu 01.07.2009 vecné bremeno vo verejnom záujme, t. j. žalovaný má právny dôvod na to, aby užíval pozemok žalobcu. Ak má odplata za zriadené vecné bremeno povahu jednorazového plnenia a v danom prípade zákonné vecné bremeno vzniklo 01.07.2009, v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka si vlastníak pozemku nárok na odplatu mohol uplatniť v lehote 3 rokov od jeho vzniku, t. j. do 01.07.2012 a ak tak neurobil, jeho právo sa premlčalo a musí počítať s tým, že na námietku dlžníka jeho nároku súd nebude môcť vyhovieť. Žalobca svoje právo uplatnil žalobou podanou na súde dňa 14.03.2013, teda po uplynutí premlčacej doby. Žalovaný v konaní úspešne uplatnil námietku premlčania, možno preto konštatovať, že žalobca si svoje právo na súde uplatnil po uplynutí premlčacej doby, a preto súd žalobu vo výroku I. zamietol.

1. 4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., keď vo výroku II. rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Žalovaný mal voči žalobcovi vo veci plný úspech a mal by nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. Zo spisu je však zrejmé, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal, pričom tak rozhodol za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 2 C. s. p. a čl. 17 C. s. p..

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca s tým, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu a žiadal o jeho vrátenie súdu prvej inštancie pre pochybenie a učebnicové zlyhanie, keď spravodlivosti nebolo učinené zadosť a bolo porušené jeho základné ústavné právo ako vlastníka pozemku. Žalobca spochybnil správnosť zadania znaleckého posudku vo veci, poukázal na vyhábanie sa plneniu si povinností zo strany žalovaného. Podľa obsahu odvolania je možné za odvolací dôvod považovať nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.). V rámci odvolania žalobca žiadal o pripustenie zmeny - rozšírenia žaloby o dlžnú sumu s príslušenstvom spolu v sume 12.636 eur.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, pričom predovšetkým poukázal na skutočnosť, že žalobca neuviedol vo svojom odvolaní žiadne nové skutkové okolnosti ani žiadnu novú právnu argumentáciu, žalovaný tak zotrváva na svojich písomných vyjadreniach, ako aj na ústnych vyjadreniach prezentovaných na pojednávaní. Úhradu za užívanie pozemku požaduje žalobca od žalovaného na základe svojho tvrdenia, že na strane žalovaného má dochádzať užívaním tohto pozemku k bezdôvodnému obohateniu. Právnym titulom užívania pozemku vo vlastníctve žalobcu zo strany žalovaného je od 01.07.2009 existujúce vecné bremeno, zriadené zákonom č. 66/2009 Z. z. o niektorých

opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijatého za účelom riešenia nevysporiadaných pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky na základe zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na zákon č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov. Finančná náhrada za zákonom zriadené vecné bremeno je nepochybne majetkovým právom vyplývajúcim z vecného bremena, ktoré sa vzťahuje na vlastníka zaťaženého pozemku, je jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia. V zmysle § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právo na zaplatenie náhrady za zriadenie vecného bremena sa mohlo po prvý raz uplatniť dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., na základe ktorého vzniklo, t.j. 01.07.2009 a trojročná premlčacia lehota na jeho uplatnenie márne uplynula pred dňom podania žalobného návrhu, teda 01.07.2012. Žalobný návrh žalovaného bol podaný 14.03.2013, t.j. po márnom uplynutí premlčacej lehoty.

3. 1. Žalovaný sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a žiada odvolací súd o jeho potvrdenie.

4. Žalobca v odvolacej replike opakovane, že je porušené jeho ústavné právo vlastníka pozemku, pretože žalovaný užíva jeho vec bez náhrady.

5. Žalovaný sa v odvolacej duplike pridržiaval svojho vyjadrenia.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p..

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie je nárok žalobcu ako vlastníka pozemku, na ktorom je umiestnená stavba cesty vo vlastníctve žalovaného, na zaplatenie sumy 6.318 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.318 eur od 15.10.2010 do zaplatenia. Svoj nárok žalobca odôvodnil bezdôvodným obohatením na strane žalovaného, ktorý užíva jeho pozemok bez poskytnutia náhrady.

8. Predmetom odvolacieho konania je v súlade s odvolacím dôvodom preskúmať správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu, ktorého sa žalovaný v konaní úspešne dovolal.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Odvolací súd je rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), čím sa obmedzuje preskúmacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní (s výnimkou podľa § 379 písm. a), b), c) C. s. p. o ktorý prípad však v preskúmvanej veci nejde). Odvolací súd je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote a ktorých existencia sa v konaní súčasne aj preukázala. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 279/2010).

11. Odvolací súd viazaný odvolacími námietkami žalobcu konštatuje ich nesúlad s argumentáciou prvoinštančného súdu, uvedenou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že dňa 01.07.2009 vzniklo zákonné vecné bremeno a žalobca ako vlastník pozemku, ku ktorému sa vecné bremeno viaže si v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka mohol uplatniť nárok na odplatu v lehote troch rokov od jeho vzniku, teda do 01.07.2012. Žalobca tak neurobil - žalobu podal dňa 14.03.2013, jeho právo sa preto premlčalo, žalovaný premlčanie namietol, v dôsledku čoho súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie pritom tieto svoje závery odôvodnil poukazom na príslušné zákonné ustanovenia. Odvolateľ závery súdu prvej inštancie, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby, nenapáda a nenamieta. V odvolaní poukazuje na porušenie jeho ústavných práv ako majiteľa pozemku, na pochybenie súdu, ktoré však bližšie nekonkretizuje, tieto odvolacie námietky však nekorešponujú s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd dodáva, že preskúmaním obsahu spisu nezistil žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že súd prvej inštancie odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, Odvolacie námietky žalobcu sú preto nedôvodné. Odvolací súd opakuje, že žalobca závery súdu prvej inštancie odôvodňujúce zamietnutie žaloby nenamietal a nekonkretizoval, v čom sú tieto závery nesprávne, odvolací súd sa preto nimi podrobnejšie nezaoberal.

12. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že žalobcom vznesené odvolacie námietky sú nedôvodné, pričom nezistil z obsahu spisu ani vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

13. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, patril by mu preto voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy v konaní vznikli. Odvolací súd preto použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

14. Podľa § 371 C. s. p. v odvolacom konaní nemožno žalobu meniť.

15. V zmysle citovaného ustanovenia nie je možné v rámci odvolacieho konania pripustiť rozšírenie žaloby tak, ako to žiada žalobca vo svojom odvolaní. V odvolacom konaní súd preskúmava konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku uplatnenom žalobou pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na zásadu dvojinštančnosti súdneho konania je potrebné nárok najprv prejednať pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však prihliadol na ústavou garantované právo na súdnu ochranu, preto uvedený návrh na rozšírenie žaloby ako samostatný nárok žalobcu postupuje súdu prvej inštancie na ďalší procesný postup (vrátane odstránenia väd) .

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).